

Život Allahovog Poslanika Muhammeda u nekoliko redova

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Dr. Ahmed b. Osman el-Mezjed

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2013 - 1434

﴿ حياة محمد رسول الله في سطور ﴾

« باللغة البوسنية »

د. أحمد بن عثمان المزيّد

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2013 - 1434

IslamHouse.com

Njegovo porijeklo

On je Ebu-l-Kasim, Muhammed b. Abdullah b. Abdul-Mutallib b. Hašim b. Abdu-Menaf b. Kusajj b. Kulab b. Murre b. Ka'b b. Lu'ejj b. Galib b. Fihri b. Malik b. En-Nadr b. Kinane b. Huzejme b. Mudreke b. Iljas b. Mudar b. Nizar b. Me'add b. Adnan, a Adnan je iz loze Ismaila sina Ibrahimovog neka je na njih mir i spas.

Njegova majka je Amina bint Vehb b. Abdi-Menaf b. Zuhre b. Kulab.

Rođenje Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem

Rodio se u Mekki u godini u kojoj je Ebreha el-Ešrem napao Ka'bu kako bi je srušio, a ta godina odgovara 570-571-oj godini po Isau, alejhi-s-selam. Rodio se u ponedjeljak u mjesecu rebi'u-l-evvelu spomenute godine.

Smrt njegovog oca i djeda

Njegov otac je umro dok ga je majka još nosila u stomaku, a ona je umrla kada je imao šest godina, te je brigu o njemu preuzeo djed mu Abdu-l-Mutallib koji umire kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem,

napunio osam godina. Dojila ga je Suvejba, robinja Ebu Leheba, i Halima Es-S'adijja.

Poslanikov odgoj

Odgajan je kao siročić u okrilju svoga djeda Abdul-Mutalliba, a nakon što je on umro, staranje je preuzeo amidža Ebu Talib, brineći se o njemu i pridajući mu svu svoju pažnju i brigu.

Allah Uzvišeni ga je sačuvao od svih paganskih običaja i svih mahana, i podario mu je lijepo ponašanje, te ga je njegov narod prozvao imenom El-Emin (pouzdan, povjerljivi) zbog toga što su kod njega uvidjeli povjerljivost, iskren govor i čistoću.

Putovao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u Šamsa svojim amidžom Ebu Talibom radi trgovine.

Nakon toga je po drugi put otišao u Šam sa Mejsrom, slugom Hatidže isto radi trgovine, a to je bilo prije braka s njom.

Nakon što je Mejsere ispričao Hatidži o iskrenosti, emanetu i lijepom ponašanju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ona je poželjela da se uda za njega.

Kada je on napunio 25 godina, oženio se Hatidžom kćerkom Huvejlida, kojoj je bilo četrdeset godina.

Početak objave

Kada je napunio četrdeset godina, a to je bilo 610. godine po Isau, alejhi-s-selam, Allah ga je odabrao za poslanstvo.

Došao mu je melek Džibril dok je boravio u pećini Hira kod Mekke, a Allah mu je učinio dragim boravak i osamljivanje u toj pećini kako bi razmišljao.

Melek Džibril mu je došao u pećinu Hira, i rekao mu: „**Čitaj!**“ A Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, mu odgovori: „**Ja ne znam čitati.**“ Zatim ga je uzeo, jako ga stegnuo, a onda opet rekao: „**Čitaj!**“, a Poslanik mu odgovori da ne zna čitati. To je uradio tri puta, a zatim kazao: *Čitaj u ime Gospodara tvoga koji stvara, stvara čovjeka od zakvačka. Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj, Koji poučava peru, Koji čovjeka poučava onome što ne zna.* (El-Alek, 1-5.)

Nakon toga se vratio kod Hatidže prestrašen, te ju je obavijestio šta mu se desilo, pa ga je ona umirila rekavši mu: „**Allah te nikada neće osramotiti, jer ti održavaš rodbinske veze, istinu govoriš, ugošćuješ goste, udjeljuješ siromasima i uvijek si na pomoći onima u nevolji.**”

Zatim je prošao određeni period, a Objava mu nije silazila zbog mudrosti koju zna samo Allah, a zatim je došla Objava po drugi put i sa njom naredba kojom se naređuje pozivanje, dostavljanje i nošenje odgovornosti. Allah mu je objavio: ***O ti pokriveni, ustani i opominji i Gospodara svoga veličaj i odjeću svoju očisti i kumira se kloni.*** (El-Muddessir, 1-5.)

Tako mu je Allah ovim ajetima naredio da opominje svoj narod i da ih pozove u Allahovu vjeru. Nakon toga je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pozivao i starog i mladića, i roba i slobodnog, i žene i muškarce, i bijelce i crnce, pa su mu se neki odazvali, ali većina je odbila poziv.

Faze Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, misije:

Svoju misiju je započeo tajno i to je trajalo tri godine. Pozivao je čovjeka po čovjeka, a nakon što mu je objavljeno: ***Ti javno ispovijedi ono što ti se naređuje...*** (El-Hidžr, 94.), počeo je javno pozivati, tako što bi odlazio ljudima na trgove, na mjesta gdje su se okupljali i pozivao bi ih Allahu.

Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, strpljivost na uvredama

Doživio je razne vrste nedaća, uvreda i poteskoća od strane njegovog naroda, a on je bio strpljiv. Nakon što je njegov narod počeo sve više uznemiravati (neke) njegove ashabe, on im je naredio da odu u Abesiniju kako bi pobjegli od nepravde i tiranije, pa su oni to i učinili.

Hidžra Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u Medinu

Zatim se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sa svojim ashabom Ebu Bekrom zaputio ka Medini, 622. godine po Isau, alejhi-s-selam, ostavljajući svoj zavičaj u kojem je rođen i odrastao. Nakon trinaest godina trpljenja utjerivanja u laž, represija i maltretiranja odlazi drugom domu u kojem su ga stanovnici dočekali sa dobrodošlicom i širokogrudnošću, pa su u njega povjerovali, te su uložili svoje imetke i živote u njegovo čuvanje i pomaganje njega i njegove vjere.

U Medini je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uspostavio islamsku državu i postavio prvi građanski ustav u povijesti i on je poznat kao *Medinska povelja*.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je u njemu potvrdio miran suživot između pojedinaca, i različitih društvenih društvo i vjera, i brinuo se o pravima manjina, što nije bilo poznato prije tog perioda.

Neke od tački Medinske povelje

Ovo je spis Muhammeda Vjerovjesnika sastavljen između muslimana iz Kurejša i Jesriba i onih koji ih slijede i priključe im se i bore s njima.

1. Oni čine jednu zajednicu (ummet) mimo ostalih ljudi.
2. Vjernici, zaista, neće ostaviti svog člana pod teretom obaveza (duga i porodice), a da ga uz dobročinstvo ne pomognu.
3. Bogobožni vjernici trebaju biti protiv nasilnika među njima, ili onog ko čini bilo koju vrstu zuluma, grijeha, neprijateljstva, ili smutnje među vjericima. Svi moraju biti protiv takvog makar on bio dijete nekog od njih.
4. Vjernik ne smije, zbog nevjernika, ubiti vjernika. On neće pomoći nevjerniku protiv vjernika.
5. Vjernici su, uistinu, jedni drugim pomagači i zaštitnici, mimo ostalih ljudi.

6. Oni Jevreji koji su članovi naše države, stiču pravo na našu pomoć i podršku. Niko im neće nepravdu činiti, niti (nekom) pomoći protiv njih.
7. Bogobožni vjernici se nalaze na najljepšoj i najispravnijoj uputi.
8. Jevreji će dijeliti troškove sa vjernicima dokle god budu pod ratnim dejstvom.
9. Jevreji plemena Benu 'Auf čine zajednicu s vjernicima. Jevreji imaju svoju vjeru, a muslimanima svoju. Ovo važi za njih same, a i njihove štitićenike. Onaj koji čini nasilje, ili griješi, neće upropastiti nikog osim sebe i svoju porodicu.
10. Na Jevrejima je da podmiruju svoje troškove, a na muslimanima da podmiruju svoje.
11. Potpomagat će se (svi) međusobno protiv neprijatelja potpisnika ove povelje, te će jedni druge podsticati na činjenje dobra, a ne zla.
12. Za sve razmirice i nesuglasice između potpisnika ove povelje, za koje postoji bojazan da bi mogle prouzrokovati smutnju, treba se obratiti Allahu i Muhammedu Allahovom Poslaniku.
13. Među njima (potpisnicima povelje) mora biti međusobno potpomaganje protiv onog ko napadne Jesrib (Medinu).

14. Ova povelja neće zaštititi nasilnika i grijешnika od odgovornosti. Siguran je onaj koji izađe iz Medine i onaj koji ostane u njoj, samo ne oni koji nepravdu ili grijeh učine, a Allah je sa onim ko dobročinstvo čini i ko je bogobožazan i Muhammed je Allahov Poslanik.

Najvažnije stvari kojima je pozivao Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem

Najvažnija stvar kojom je počeo svoju misiju jeste pozivanje da se ibadet upućuje samo Allahu i u ostavljanje obožavanja nekog mimo Njega. Pozivao je u univerzalne vrijednosti kao što su: iskrenost, pravda, ravnopravnost, milosrđe i umjerenost.

Također je lijepo ponašanje stavio na visok nivo i učinio ga jednim od najvažnih sredstava kojima se čovjek približava Allahu, te je potvrdio da je ovaj svijet mjesto rada za Ahiret i da je čovjek samo namjesnik kako bi proveo život čineći korisna djela.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je naređivao da se svakom da njegovo pravo, bio on vjernik ili nevjernik, čovjek ili životinja, a ono na šta je stavio najveći akcenat jeste sloboda vjerovanja i nemogućnost

prisile ulaska u islam, potvrđujući time naredbu Allaha Uzvišenog: *Nema prisile u vjeru.* (el-Bekare, 256.)

Poslanikovi sinovi i kćerke

Sva djeca su mu bila od Hatidže bint Huvejlid, osim Ibrahima kojeg je rodila Marija, a koju je Poslaniku poklonio Mukavkis, kralj Misra (Egipta).

Sinovi su mu:

1. El-Kasim, po kojem je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dobio nadimak. Živio je svega nekoliko dana.

2. Drugi sin koji se rodio u Medini zvao se Ibrahim, a živio je godinu i deset mjeseci. Umro je prije Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, na tri mjeseca.

3. Abdullah je još jedan od njegovih sinova, a zvali su ga Et-Tahir (čisti) i Et-Tajjib (dobri). Umro je za života Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Kćerke Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, su: Zejneb, Rukajja, Fatima i Ummu Kulsum.

Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, supruge

Kada je napunio dvadeset pet godina oženio se uglednom Hatidžom bint Huvejlid koja je tada imala

četrdeset godina. S njom je proveo dvadeset i pet godina u braku i nije se ženio do njene smrti u šezdeset i petoj godini, a njemu je tada bilo pedeset godina. Nakon toga se oženio sa nekoliko žena, a ni jedna nije bila djeвица osim Aiše, radijallahu anha.

Taj brak sa njima u ovim godinama ima svoje mudrosti i intencije:

1. **Obrazovni cilj** koji se ogledao u poučavanju njegovih žena kako bi one šerijatske propise prenosile na druge žene, a posebno one propise koji se tiču žena.¹
2. **Šerijatska mudrost** koja se ogledao u poništavanju nekih običaja iz perioda paganstava, kao što je bio običaj usvajanja. Primjer tome je bio brak sa Zejneb bint Džahš.
3. **Socijalna mudrost**, a to se jasno vidi iz ženidbe sa Aišom, kćerkom prvog njegovog halife Ebu Bekra, radijallahu anhu, a zatim ženidba sa

---

¹ Jedan od primjera jeste situacija koju nam prenosi Aiša, radijallahu anha, da je jedna ensarijka došla i upitala Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako da se okupa od menstruacije, pa je ona tražila detaljan opis, čega se Poslanik zastidio, pa ju je Aiša povukla k sebi i nasamo joj detaljno pojasnila kako da postupi. Vidjeti: Buhari, br. 306., Sunen Ibn Madže, 1/409., Musned Imama Šafije, br. 167., i Ahmedov Musned, br. 24907.

Hafsom, kćerkom drugog halife Omera, radijallahu anhu.²

4. **Politička mudrost** koji se ogleda u ženidbi sa Džuvejrijom bintu-l-Haris iz plemena Beni Mustalik, a također i ženidba sa Safijom bint Hujejj b. Ahtab iz plemena Benu Kurejza.

Kroz ovo se ogleda plemenitost Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, svrha i cilj u svim njegovim brakovima, što ukazuje da strast nije vladala njegovim srcem.

Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, smrt

Ostao je u Medini deset godina, a umro je kada mu je bilo šezdeset i tri godine. Okupali su ga Alija b. Ebi

---

² U istu vrstu spade i njegov brak sa udovicom Ummu Seleme. Kaže Muhammed Ali es-Sabuni: „Njen muž je poginuo u bici na Uhudu, pa je ostala sama sa četvoro siročadi bez staratelja. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije vidio bolje utjehe niti načina starateljstva prema njoj i njejoj djeci od braka sa njom. Kada ju je zaprosio, ona se ispričala rekavši: 'Ja imam puno godina, majka sam jetima i mnogo sam ljubomorna.', na šta joj je on odgovorio preko izaslanika: 'Što se tiče jetima, ja ću se brinuti o njima, a Allaha molim da ti otkloni ljubomoru.' Nije mario za njene godine, i oženio ju je nakon njenog pristanka. Odgojio je njenu djecu, koja su našla svoje mjesto u njegovom velikom srcu, tako da nisu uopšte osjećali gubitak oca, jer ga je zamijenio neko ko je još milostiviji nego njihov otac.“ Vidjeti: *Šubuhat ve ebatil haule te'addudi zeudžatir-resul*, 51.

Talib, amidža mu Abbas b. Abdu-l-Mutallib i drugi, a imao je tri bijela ćefina. Na dženazu mu je došao veliki broj muslimana, a niko nije imamio (predvodio) dženazu zbog njegove veličine, jer je on bio imam (predvodnik) kao živ, a to je ostao i nakon svoje smrti.

Ukopan je na mjestu gdje mu je Allah uzeo dušu, a nakon što je ukopan njegova kćerka Fatima upitala je Enesa, radijallahu anhu: „Kako možete da stavljate zemlju na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem?“ Enes je kazao: „Na dan kada je Poslanik stigao u Medinu sva je bila u svjetlu, a na dan kada je preselio sva je bila u tmini.“